

Med hensyn til lovforslagets enkelte bestemmelser skal anføres:

Til § 1.

Samtidig med oprettelsen af en stilling som vicebiskop for Færøerne bør stillingen som provst for Færø provsti nedlægges, idet en væsentlig del af de forretninger, som tidligere har været henlagt til provstestillingen, ganske naturligt må påhvile vicebiskoppen. Det kan i denne forbindelse anføres, at provsten på Færøerne som følge af øernes fjerne beliggenhed hidtil rent faktisk har haft noget videregående beføjelser end landets øvrige provster. Det foreslås overladt til kirkeministeren at fastsætte, hvilke yderligere beføjelser, der skal tillægges vicebiskoppen. På grundlag af de hidtil stedfundne forhandlinger er der udarbejdet forslag til bestemmelse herom, hvilket forslag ligeledes har været forelagt Færøernes landsstyre og har opnået dets tilslutning.

Til § 2.

Det har under sagens behandling fra alle sider været erkendt, at stillingen som vicebiskop, der langt fra vil kunne beslaglægge sin indehavers fulde arbejdskraft, bør knyttes til et embede som sognepræst, og det vil da være ganske naturligt at forene stillingen med embedet som sognepræst for Sydstrøm præstegæld, hvis indehaver har bopæl i Færøernes hovedby Thorshavn.

Til § 3.

Under hensyn til bestemmelsen i § 2 må det skønnes rimeligt, at stillingen som vicebiskop første gang besættes med den nuværende sognepræst for Sydstrøm præstegæld og provst for Færøernes provsti. Men ved senere ledighed i stillingen vil det være naturligt og uden tvivl også stemmende med de færøske menighedsråds ønsker, at der i lighed med, hvad der er tilfældet ved valg af biskopper, gives de færøske menighedsråd indflydelse på stillingens besættelse. I overensstemmelse hermed foreslås det fastsat, at kirkeministeren kan bestemme, at reglerne i lov om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning, jfr. lovbekend-

gørelse nr. 159 af 1. april 1950, skal finde anvendelse med hensyn til besættelse af stillingen som vicebiskop for Færøerne og at ministeren kan fastsætte sådanne afvigelser fra reglerne, som øernes særlige forhold tilsiger.

Til § 4.

Da vicebiskoppen i et vist omfang får de samme beføjelser som en biskop, bør han bispevises, i hvilken forbindelse bemærkes, at man fra færøsk side lægger megen vægt på, at dette sker.

Til § 5, stk. 1 og 2.

Stillingen foreslås placeret i 14. lønningsklasse i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v., det vil sige lovens næsthøjeste lønningsklasse, svarende til statstjenestens 28. lønningsklasse. Vicebiskoppen vil dermed få den samme lønningsmæssige placering som domprovster.

Medens der ifølge loven er tillagt domprovster et repræsentationstillæg på 2.100 kr. årlig, foreslås der tillagt vicebiskoppen et repræsentationstillæg på 3.000 kr. årlig, idet det må antages, at vicebiskoppens udgifter til repræsentation vil blive en del større end domprovsternes. Det bemærkes i denne forbindelse, at biskoppernes repræsentationstillæg andrager 7.500 kr. årlig, dog at biskoppen over Københavns stift oppebærer 9.000 kr. årlig.

Til § 5, stk. 3.

Efter de gældende regler, jfr. § 73 punkt 1 i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v. afholdes biskoppernes lønning af statskassen. Da stillingen som vicebiskop imidlertid er knyttet til et sognepræsteembede i lighed med, hvad der gælder for embederne som domprovst, bestemmes det, at vicebiskoppens lønning — ligesom det er tilfældet for domprovsterne — afholdes på samme måde som lønninger til folkekirkens præster.

Repræsentationstillæg, kontorholdsvederlag og befordringsgodtgørelse foreslås — i lighed med, hvad der gælder for biskopper — dækket af statskassen.